

[Ministeren for skatter og afgifter]

målet om de lejeværdistigninger, som kan forventes fra 1984 til 1985 for så vidt angår ejerboligerne. Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om dette spørgsmål, som er meget centralt i den måde, hundredtusindvis af mennesker oplever skattesystemet på.

Den udvikling i ejendomspriserne, vi har set i den senere tid, dvs. siden september 1982, tyder på, at der ved årsreguleringen pr. 1. april 1984 vil ske en stigning i ejerboligerne ejendomsværdi på omkring 25 pct. i gennemsnit for hele landet. Det vil medføre en højere lejeværdi i 1985, og samtidig vil den sidste del af fradraget for ejendomsskatter falde bort. Disse ændringer vil bevirke, at overskuddet på ejendomsregnskabet skønsmæssigt vil stige med omkring 2,2 mia kr. for ejere af parcelhuse, og indkomstskatten vil antagelig stige med 1,3 mia kr. Jeg gør opmærksom på, at det skøn forudsætter, at der ikke ændres ved de gældende regler for lejeværdiberegning, herunder de regler, der begrænser stigningen i lejeværdien mellem 2 år, som vi allerede har i ligningsloven.

Disse virkninger af de stigende ejendomsværdier får først betydning ved skatteberegningen for 1985, og derfor er det ikke nødvendigt at tage stilling til, hvorledes man fra regeringens side vil reagere på disse lejeværdistigninger, inden sommerferien.

Ligningsrådet skal holde møde i slutningen af denne måned, og når det har fastlagt stigningsprocenterne for de enkelte geografiske områder og husstørrelser, så vil det være muligt at danne sig et indtryk af, hvordan urimelige virkninger af stigningen i ejendomsværdierne vil kunne afbødes. På grundlag heraf vil regeringen overveje behovet for eventuelle lovændringer.

I den forbindelse må jeg sige, at jeg er glad for, at der fra socialdemokratisk side er givet tilsagn om, at disse lejeværdistigninger i hvert fald ikke skal indkasseres af statskassen, men skal bruges til de mennesker, der skal betale skatterne. Hvordan det skal fordeles, går jeg helt bestemt ud fra at vi kan finde ud af.

Hr. Stavard sagde ganske vist, at disse penge skulle bruges til at forøge personfradrage med. Det er jo interessant, navnlig på baggrund af den holdning, socialdemokratiet har til det lovforslag, som nu er til anden behandling, idet socialdemokratiet jo ikke vil

støtte lovforslaget, men antagelig ligefrem stemme imod udskrivningslovforslaget.

Jeg tror ikke, at man fra socialdemokratiets side har gjort sig helt klart, hvilke konsekvenser dette vil få, navnlig for så vidt angår personfradraget. Hvis udskrivningsloven ikke bliver vedtaget og vi sammenligner det med det lovforslag, der foreligger, vil ganske vist personfradraget for kommunale skatter blive forøget med 400 kr., men det almindelige, statslige personfradrag vil blive formindsket med 800 kr. Gifte pensionister vil få deres personfradrag formindsket med 1.400 kr., og de enlige pensionister, som vi plejer at være enige om i folketinget ikke skal betale skat, hvis de ikke har andre indtægter, vil, hvis socialdemokratiet får held med at samle et flertal imod udskrivningsloven, miste et personfradrag på 2.400 kr.

Der er altså en helt klar manglende logik i den socialdemokratiske holdning. Man vil det ene øjeblik stemme imod et lovforslag, der forøger personfradraget, og det næste øjeblik siger man, at man vil gøre alt for at forøge personfradraget.

For det tredje har hr. Stavard sagt, at denne udskrivningslov er et udtryk for, at regeringen ønsker skattestigninger. Regeringen ønsker ikke skattestigninger. Når vi fastsætter i udskrivningsloven, at der skal ske en regulering med 2 pct., så er det ikke et tal, der er grebet ud af luften. Så er det simpelt hen udtryk for, hvad regeringen skønner at det danske samfund har råd til i den nuværende økonomiske situation.

Det er selvfølgelig rigtigt, hvad hr. Lenger siger, at under forskellige forudsætninger kan det være en skattestigning, eller det kan være et skattefald, det kan på en eller anden måde påvirke den enkelte skatteborgers økonomi, men det afhænger fuldstændig af, hvorledes det går med de lønstigninger, vi får i samfundet. Det er det jo overladt til arbejdsmarkedets parter at finde ud. Tallet 2 pct. er simpelt hen et udtryk for, som jeg sagde, hvad samfundet har råd til.

For det fjerde er der et punkt, som jeg ikke synes at hr. Stavard skulle have nævnt. Hr. Stavard har nævnt - hr. Stavard beder jo om oplysninger, og så kan det ikke nytte noget, at jeg kommer med oplysninger, uden at hr. Stavard hører efter. Det punkt, jeg vil nævne i hr. Stavards indlæg, var netop, at hr. Stavard sagde, at man ikke fik fyldestgørende oplys-